

ENRICO GARFF

DOSSIER NR 3
/GARFF/ page sida 1

ENRICO GARFF

He wanders the world and journeys through time in his pictorial fantasy, as if urged by a longing to belong everywhere.

According to him, "the vehicle of fantasy offers neither discount nor comfort but carries one far".

Paolo Ricci was the first important critic to encourage the Italian painter Enrico Garff, when in the 70's, as a young self-taught artist, he was exhibiting his work in Naples and Sorrento. Another well-known figure who predicted a great future for him as a painter, was Paulo Ghiglia, portrait-painter from Livorno. Art historian Anna Maria Morghen Tronti was struck by Garff's ability to capture in synthesis the light and atmosphere of distant exotic lands, and to express the archetypal characteristics of wild animals.

Since 1978 Garff has worked in Positano, Rome, Sweden, Greece and Sicily.

In the late 80's, he exhibited several times with the new intuition colourists, and was nominated academic member of the international BURCKHARDT AKADEMIE.

The great variety of subjects in his Art has caused much discussion. Garff has always followed his genius, which remains as such, not only when inspired by landscape or mythology, but even when the painter sees a basketball champion or a kangaroo.

So the subjects vary, but the brush-strokes remain, even if with the passing years certain youthful impulses have given way to a serene ability to unite gentleness with strength.

ROMA, 13 DICEMBRE 1994, BERLIS, G. Boselli

17 nov
2003

Äventyrets hav är grönt

HELENA HUSMAN

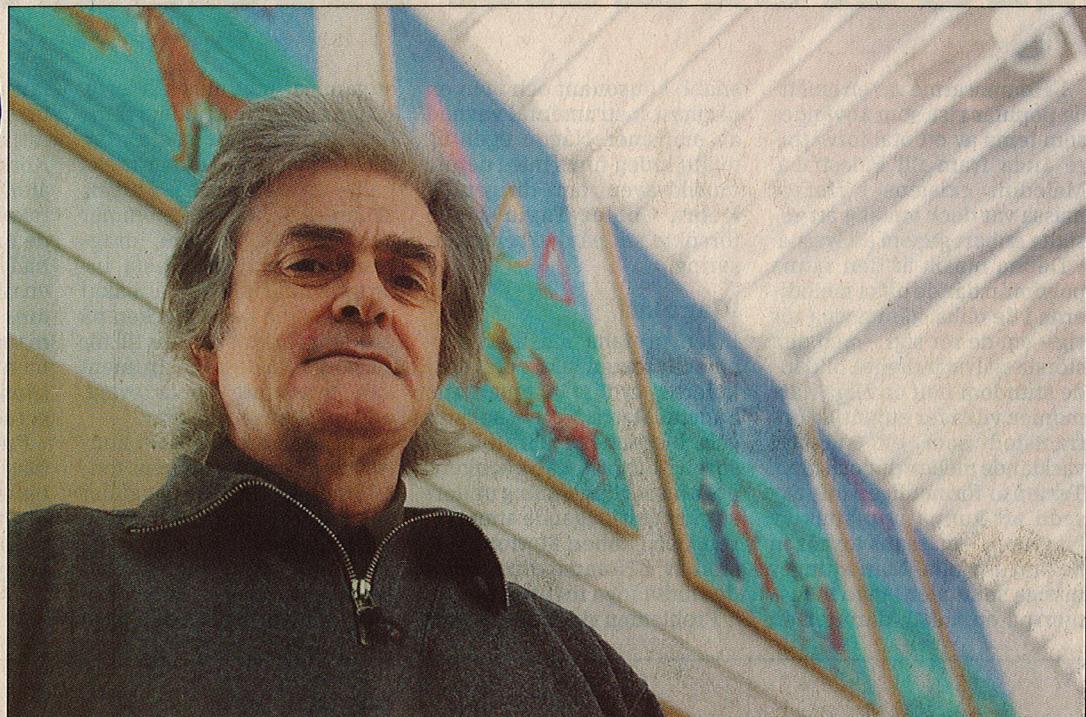
Himlen skiftar i turkos och havet är grönt i **Enrico Garffs** stora femdelade målning Solens söner, som avtäcktes på försommaren i Kampens servicecentral. Vågornas färg påminner honom om Calabrien eller en dikt av Bertel Gripenberg, Grönt hav. Smaragdgrönt är också äventyrets hav, säger konstnären.

Garff är just nu mitt emellan två engagemang. Under ett års tid har han haft tillfälle att måla på servicecentralen. Det har skett inom ramen för ett EU-projekt och han har trivts mycket bra. Hit kommer en stor publik, folk kan ta sig en kopp kaffe, spela biljard, besöka biblioteket eller ställa ut sina egena alster. I de luftiga utrymmena tyckte man i alla fall att det saknades ett större blickfång och Garff åtog sig gärna uppdraget. Fast han medger att det svaga vinterjuset ställde till problem och hans vrå var rätt liten. Han hade till exempel aldrig möjlighet att se alla sina fem målningar samtidigt.

Solens söner präglas av mycket rörelse, samtidigt som tavlan avspeglar konstnärens olika intressen: djur, natur och den antika mytologin. Mot den grönskiffrande och blå bakgrundens dansar kvinnor, hästar och kentaurer spränger fram och där borta lyser seglen. I slutscenen visar sig sagans enhörning och några flamingos flyger mot kusten – det är de som är solens barn.

Konstnären själv har funderat mycket över vad en målning egentligen består av. – I en tavla kan det finnas en sorts dynamik, en rörelse. Den kan existera som en summa av stillastående situationer. Men stillaståendet kan ha så mycket rörelse i sig i all sin tystnad att det hörs mer än ett skrik på gatan.

Tystnaden är förresten olika i olika kulturer, har Garff noterat.

Sagolikt på duk. Den italienske konstnären Enrico Garff, numera bosatt i Finland, hämtar gärna sina motiv från naturen eller den antika mytologin.

I Italien blir tystnaden snabbt besvärande, här är den annorlunda, talande. Den kan vara laddad eller betydelsefull. Eller för att ta ett trivialt exempel: Tigande öppnar kassörskan en ny kassa i snabbköpet och kunderna radar lika tyst och snabbt upp sig. Sist i kön blir utlämningen som inte alls märkt manövern.

Blått för Ahtisaari

Garff målar även porträtt och då använder han vad han kallar psykologiska färger. Han valde till exempel blått för president Martti Ahtisaari och brunt och guldfärger för att framhäva Jorma Hynninen och hans operabakgrund.

Men nu har Garff kastat loss från Kampen, redo för nya projekt, varav det närmaste är en utställning i Italien. Sedan sex år tillbaka är han och familjen bosatt i Finland. Hans fru Diana som är finländare längtade också hem.

Den som väntar sig en yvig gestikulerande, pratande och skrattande italienare blir kanske förvånad att träffa Garff, en mycket lågmåld, stillsam person med intensiv brun blick. Så är han också till hälften nordbo, hans riks svenska mor och italienske far träffades när båda studerade sång i Italien.

Fadern hade en underbart vacker stämma som påminde om Car-

rusos. – Folk grät när han sjöng, minns sonen.

Musikaliteten har gått i arv. Garff tar gärna gitarr under armen och framför sina napolitanska visor på vernissagerna. Han skriver också. Bland annat har han antecknat mycket av det som han hörde sin svärfar **Erwin Gripenberg** berätta om fadern Bertel Gripenberg. Garff beundrar Gripenbergs dikter om den nordiska naturen, men han är också intresserad av skalden som mänsklig, en romantiker och en djupt originell karaktär. Det här materialet har han arbetat med länge vid sidan om.

– Man kan väl säga att jag målar med ord.

Ateister vill bli brights

Brauer

Dossier N:o 3.
/ Garff/sida 3

■ Capena/ Mostra di Zuleika

Si inaugura domani mattina alle 11, a Villa Aurinko di Capena, la mostra d'esordio del gruppo Zuleika, di cui fanno parte pittori che si definiscono «coloristi intensivi e decorativi». Si tratta di cento opere, mostrate finora soltanto in una residenza diplomatica svedese a Roma, che ora verranno esposte nel parco di Villa Aurinko fino al 28 maggio (dalle 11 alle 19).

IL GRUPPO ZULEIKA DA ROMA A CAPENA

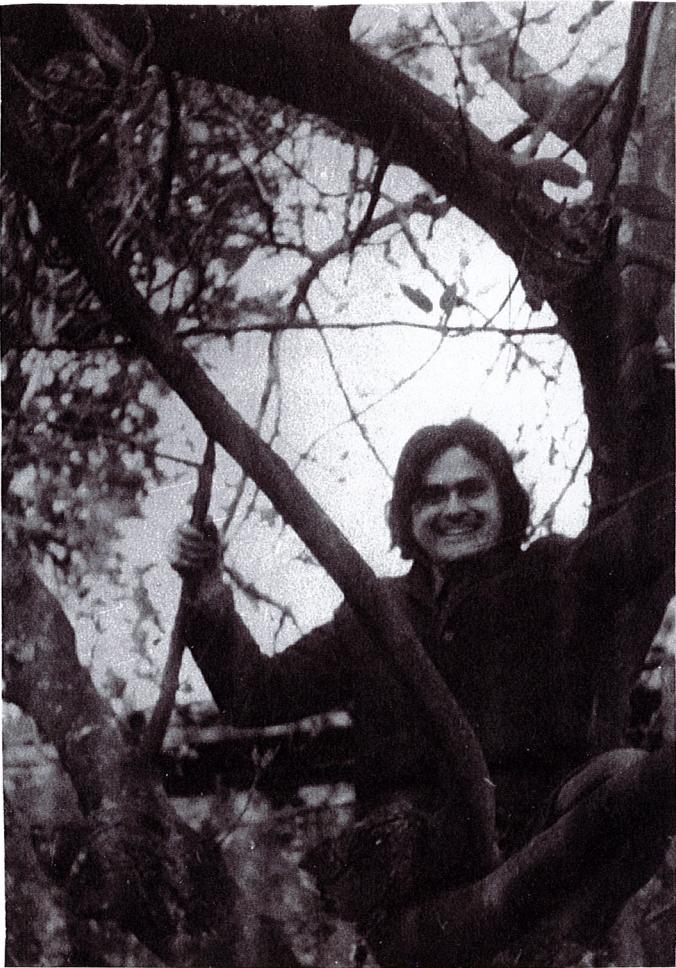
Dopo un riuscito vernissage nell'accogliente dimora del Ministro Rasmussen della reale Ambasciata di Svezia, il gruppo Zuleika ha presentato nella villa Aurinko di Capena opere degli artisti Enrico Garff, Romeo Mesisca, Angelica Ramini, Francesco Rizzo. Iniziamo il nostro iter critico, soffermandoci sui lavori di Enrico Garff, nato a Roma nel 1939 e docente di svedese all'Università 'La Sapienza'. Trattasi di olio ed acquerelli dal forte timbro cromatico, talvolta volti verso un sapido neocpressionismo. Figure, allegorie, cavalli, marine, fanno di questi quadri una valida pirotecnia attraverso sovente audaci incontri di tinte. Romeo Mesisca, romano del 1944, viene dalla milanese Accademia d'Arte di Brera e preferisce soffermarsi su temi surreali, per i quali impiega iridescenti colori ed elementi ben stagliati da un disegno incisivo e corretto. Angelica Ramini, nata a Piano di Sorrento nel 1971, figlia di Enrico Garff, con i suoi verdi diciassette anni già s'impone nel tema naif, ricordandoci la colorita e bella favola delle Matriosche.

Francesco Rizzo, anche lui nato a Roma nel 1947, scrittore di fantascienza, esordisce in pittura con olio che talvolta si soffermano, giustappunto, su motivi fantascientifici.

Il gruppo è presentato da Diana Gripenberg, sensibile all'arte, spirito di spiccate virtù letterarie.

PURCKHARDT

AURELIO TOMMASO PRETE

Il pittore Garff

a Frascati

Enrico Garff, svedese di origine italiana, nato a Roma nel 1939, già da molti anni si dedica, con successo, alla pittura.

Il suo stile impetuoso e violento, ricco di intensi colori, gli ha procurato un ampio consenso di pubblico e di critica, fin dal 1960 e 1961, anni in cui ha partecipato a collettive al Circolo Sabino e alla Marguttiana di Roma.

Il Messaggero, suppli
a Frascati, merito
articolo d'INNOBILONI

La sua prima mostra personale si è tenuta a Napoli, presso la Bottega del Restauro.

Di lui si sono occupati i critici d'arte P. Ricci, Nino Del Prete, Salvatore Di Bartolomeo e Alfredo Avitabile.

L'ultimo successo di Enrico Garff è stato il 2. premio al III Concorso Internazionale di pittura «Italia 2000». In quell'occasione l'artista ha esposto un'opera eseguita durante un suo soggiorno a Frascati, intitolata «Quercia Falconieri».

Il quadro raffigura infatti la bellissima quercia secolare che sovrasta il cancello d'ingresso della Villa Falconieri, e che per la sua bellezza ed imponenza è anche riportata nella Encyclopédia Italiana Treccani, in una foto dei fratelli Alinari.

BRIANNA

DOSSIER NR ③
GARFF / si da 4
page 4

BRIANNA

Hevonen inspiroi taiteilijaa

Italialaissyntinen, Roomasta kotoisin oleva Enrico Garff on asunut Suomessa jo viisi ja puoli vuotta vaimonsa Dianan ja lastensa kanssa. Hän on maalannut ikänsä ja hevonen on aina ollut tärkeänä aiheena mukana hänen taiteessaan.

BRIANNA DOSSIER NR 3

/GARFF/SIDA 5

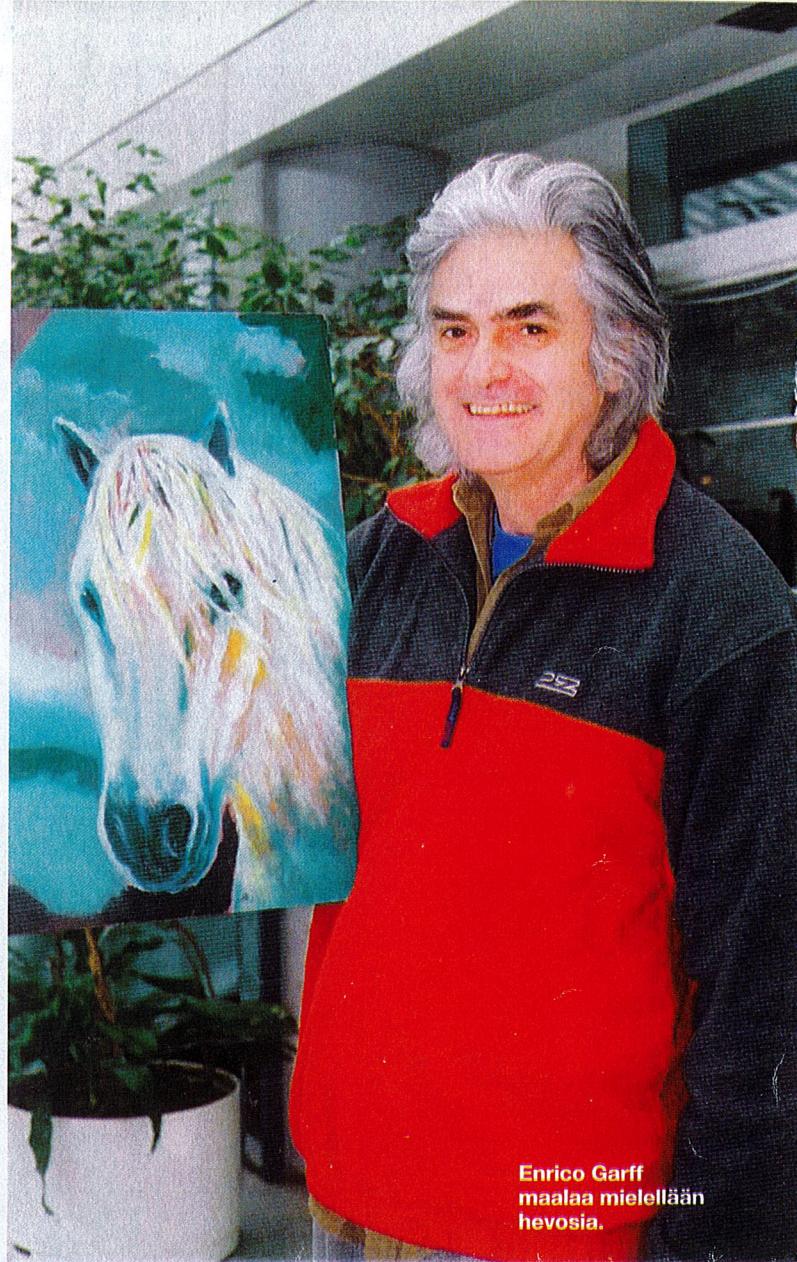
- Olen maalannut ja piirtänyt koko ikäni, Garff kertoo.

Garff on ennen Suomeen muuttua vaikuttanut myös Italian Positanossa, Kreikassa ja Ruotsissa. Hän puhuu erittäin sujuvaa ruotsia, mutta suomen kieli ei ole vielä ehtinyt hänen tarttua.

Näyttelyitä Suomessa

Suomessa Garffilla on ollut muutama näyttely ja hänen uusin työnsä valmistui toukokuussa Kampin palvelukeskusse Helsinkiin. Se on suuri viisiosainen työ, jossa siinäkin on mukana hevosia.

Garffin hevosaiheisia tauluja löytyy jo monen suomalaisen hevos- ja taideteatterajan kota sekä joistakin julkisista tiloista, kuten esimerkiksi Suomalaisen kirjallisuuden seuran tiloista. Garffin tekemä työ Marcus

Enrico Garff
maalailee mielellään
hevosia.

Tämä taulu on nimeltään "Spansk rytarinna" eli espanjalainen ratsastajatar. – Tosin tuo maiesma on kyllä Sisiliasta lainattu, Enrico myöntää hymyillen.

(HEKSEYRÄTÄS NBR 3 2003)

Coloristi Zuleika e l'epilogo di una fiaba

■ 100 opere del Gruppo Zuleika, coloristi intensivi e decor-designers. Villa A. Au-rinko Capena. Orario 11-19 fino al 29.

È piacevole il torrenziale picchiettare dell'acquerellato che insiste sul cappello e per tutto il corpo. Camminare così all'aria aperta ti fa sentire antico pastore del colore e ancora ti ripassano dinanzi agli occhi le opere dei coloristi intensivi decordesigner del Gruppo Zuleika. Questi colori distano anni luce dalla Roma barocca dove stiamo riandando. Questi colori sono fragili fino al punto che si teme guardandoli di infrangerli nella loro fiascesca dimora. Sono una sorta di storia leggendaria e affabulatrice e districarli è faticoso.

Angelica Ramini si specchia ancora nella tinozza colma d'acqua per ridefinire i connotati di Santa Bride delle isole. Enrico Garff adagia trasparente di colore sul Windsurfer

degli argomenti sognanti la parabola delle acque. Romeo Misica immagina più di una volta il riposo del guerriero gettato con noncuranza su di un trono verde con gli spartiti ai piedi. Francesco Rizzo dipinge marinai di spalle attoniti dinanzi alla visione di un'astronave tremebonda alla distanza. Così Angelica narra lo scorrere delle tele e della carta al visitatore bagnato dall'acquerellato incipiente.

La voce incantatrice si racorda alla immagine del colore che regna sovrano dal produttore alla natura che è alle nostre spalle. Zuleika vive ben accomodato al pianterreno di un castello poggiato sul verde circostante di Capena e possiede la natura acerbità di un giallo limone accanto ad un verde Paolo Veronese acido e sontuoso; tutti e quattro hanno l'innocenza dell'epilogo di una fiaba leggendaria.

□ Enrico Gallian

dimaggio 1989 l'unità
Enrico Gallian architetto
in fase di arrivo

primo è tenuto dal ballerino senegalese Mory Thioune fino a venerdì 26, nei locali del Centro Malafronte a via Monti di Pietralata 15 ed è rivolto agli appassionati di danza africana. Chi frequenta le discoteche «nere» della nostra città, avrà già visto Thioune in uno dei giovedì del «Safari». Dal 30 maggio al 2 giugno si terrà invece lo stage di produzione audiovisiva di Pino Nazio. Il luogo di studio sarà la sede di «Tv6», di cui Nazio è

direttore, a via della Meloria 48. L'ultima proposta di «Una sala mille culture» è rivolta ancora ai ballerini; si cambia latitudine, però. Dal 5 al 16 giugno Maria Florentina Taccetti insegnnerà al Centro Malafronte passi e movenze del tango argentino. Gli stage accolgono un massimo di 20 partecipanti. Tutte le informazioni necessarie possono essere richieste all'Arci, via Carrara 24, telefoni 3610731/3610800.

□ St.S.

Branca dossier n. 3 / Garff / sida numero 6

Luglio agosto 1993

ENRICO GARFF

Da qualche anno vive ed opera in uno dei tanti vicoletti del nostro paese ENRICO GARFF. Un uomo poco conosciuto e poco visibile dai nuovi compaesani, sempre immerso com'è nel suo lavoro. GARFF viene influenzato da giovane dagli impressionisti e dai "paesaggi italiani". Ma anche la natura nordica, dove ha trascorso del tempo (Svezia, l'isola di Oland

sia visionaria inesauribile.

-Lassi Nummi (Primo poeta finlandese contemporaneo e famosissimo critico d'arte) - La prima cosa che colpisce nella pittura di Garff è che i suoi dipinti parlano direttamente ai sensi: nel contemplare i suoi paesaggi si ha quasi la sensazione di percepire l'umidità dell'aria sulla propria pelle. Alla prospettiva geometri-

ed il meraviglioso arcipelago di Stoccolma), gli ha insegnato molte cose. Oggi il suo pennello spazia nell'esotico, nella natura e nel mito. E' molto forte in lui il senso dell'aria e dell'onda. Si definisce **colorista intensivo figurativo sintetico**, secondo lui tutti i veri artisti sono sintetici; se non lo fossero, non potrebbero dare immagini artistiche significative, ma solo illustrazioni, oppure proiezioni del proprio stato psichico. Garff crede nell'**intuizione pittorica**, intesa non come istinto, ma come apertura verso un'intelligenza più libera, più veloce, e più penetrante di quella analitico-discorsiva. Ho ammirato alcune delle sue opere; non sono un critico, e non riesco ad esternare le intense e strane sensazioni che ho provato guardandole, lascio pertanto parlare per me critici ed estimatori della sua arte.

-**Sophie Sievers** - La sua arte è tonificante, come un forte vento puro, e a un tempo mite e ricca di finezze esteticamente educative

-**Thomas Gripenberg** - E' come se Enrico attingesse a una fanta-

ca Garff preferisce quella intensiva, basata sui colori; lo spazio e la luce nascono dalle vibrazioni cromatiche. Tra le figure e la natura vibra una forte tensione che oserei chiamare "mitica" il fortissimo contrasto tra la chiarissima luce e le grevi superfici scure sembra prorompere direttamente dalla invisibile dimensione del mito e dei destini umani. I contrasti che si creano tra gli elementi, aria, acqua e terra, stimolano la fantasia e tengono desto l'interesse di chi guarda. In primo piano dominano la gioia e l'armonia, ma sullo sfondo si addensano le ombre di un tragico fato. In alcune opere le figure sembrano appartenere a due mondi diversi, a quello abituale, fisico, che ci circonda ogni giorno, e ad un mondo superiore, arioso ed etereo. In maniera imponderabile, inspiegabile, la dimensione spirituale dell'arte di questo pittore nasce continuamente dal tocco stesso del pennello. Alcune opere evocano un'atmosfera che ricorda Blake, altre fanno pensare a Dante.

TAM

Brianne, Dossier nr 3 / Garff / sidra nr 7

KRITIK

□ Författaren Lassi Nummi fr.v., överlämnade, assisterad av Riitta Harjunen, Garffs tavla Marcus Aurelius återkomst. Tavlan mottogs på Talluddens vägnar av slotts fogden Erkki Ahokas.

1993 Garff på Talludden 3 dec

Precis *allt* på Talludden är inte urfinskt — apropå Bo Lönnqvists kolumn i gårdagens blad. Där finns faktiskt åminstone en sak av utländskt ursprung, nämligen italienaren Enrico Garffs tavla Marcus Aurelius återkomst som skänkts till presidentbostaden av en grupp medborgare.

Tavlan som överlämnades till Talludden strax innan presidentparet flyttade in mottogs på de blivande invånarnas vägnar av slotts fogden Erkki Ahokas.

Gåvobrevet var undertecknat av bl.a. Georg Henrik von Wright, Lassi Nummi, Riitta Harjunen, Peter Fazer, Jorma Hynninen, Roger Lindberg, Nils Oker-Blom, Filip Pettersson, Lasse Pöysti, Heikki A. Reenpää m.fl., samt även några italienska kulturarbetare som deltagit i insamlingen.

□

I gåvobrevet betonas också motivvalet; Marcus Aurelius, 121-180, var filosofen bland de romerska kejsarna. Hans verk Självbetraktelser avspeglar en oavlåtlig strävan till godhet och rättrådighet genom självkänne- dom. Som konstverk och symbol har hans ryttarstaty utgjort det centrala blickfånget på Capitolium i Rom. Under de senaste årtiondena har emellertid luftföroreningarna gjort åverkan på statyns brons. För några år sedan transporterade man därför bort ryttarstatyn för att restaureras, nu har den återbördats till Capitolium, dock inte till sin forna plats mitt i trafiken, utan till en skyddat ställe i ett museum.

Den nu aktuella tavlan skildrar konstnärens vision av statyns återkomst, något som är förknippat med en djup symbolik.

"Vi undetecknade medborgare vill genom detta konstverk framföra vår vördnadsfulla hälsning till Talluddens kommande invånare, Republiken Finlands presidenter. Vi hoppas att Marcus Aurelius anda skall väcka genklang hos dem; att inte tanken på vishet som uppnås genom självbetraktelse skall vara dem främmande," slutar brevet.

□

Författaren Lassi Nummi överlämnade tavlan, assisterad av Riitta Harjunen som är den som lanserat Enrico Garff i Finland genom att ställa ut hans verk. Hon var också primus motor för idén att just Talludden borde få ett av hans arbeten.

Enrico Garff är född i Rom 1939 och har en mångsidig produktion av akvareller, oljemålningar och akryler bakom sig. Han har väckt uppmärksamhet med sina färgstarka medelhavsbilder och grundade 1989 tillsammans med tre andra konstnärer gruppen Zuleika, coloristi intensivi. Lassi Nummi hör till dem som fascinerats av hans fantasiegivande kontraster: "Ibland tycks figurerna leva samtidigt i två världar: i denna vår välkända fysiska värld och i en annan ljus etervärld. Den andliga dimensionen växer fram ur det måleriska greppet. Vissa arbeten för tanken till Blake, vissa andra till Dante."

OPTIMUM

• På gång •

Finlandsdagar på Stockholmsmuseer

Finlandsdagar blir det på Historiska museet och Nordiska museet i Stockholm under veckoslutet 4 och 5 december. Genom att arrangera en finländsk weekend vill museerna lyfta fram den gemensamma historien som under 500 år satt djupa spår i de båda ländernas historia och kultur.

Hur märks de 500 åren i dag? På söndagen blir det en debatt med bl.a. CJ Gardberg, Kari Tarkainen, Lars Sund, Vivica Bandler och Harry Järv.

För musiken svarar bl.a. Vi-vo, Finlands första statliga ungdomssymfoniorkester och på lördag spelar en kammarmusikensemble på Historiska museet stycken av tonsättarna Erik Tu- lindberg och Bernhard Crusell, dessutom uppträder gitarrvirtuosen Jukka Tolonen. På Nordiska museet spelar Rovaniemi- stadsorkester på lördagen.

Fotoutställningen Kungsvägen av Kaj Dahl och CJ Gardberg visas på Historiska museet fram till slutet av januari.

George Bush GCB

LONDON (AP) Han behövde inte knäfalla och han får inte titulera sig Sir, men George Bush blev dock hedrad vid en förmärlig ceremoni häromdagen i Buckingham Palace.

Han tillhör därmed en liten elit av amerikanska ex-presidenter fått den högsta utmärkelsen britterna kan ge en utländsk medborgare — den så kallade GCB.

page 8

1993 - 1994
Talludden
- 1995

Garff
- 1995

Garff
- 1995

UNOHTUMATON MARTTI TALVELA

Legendaarista bassolaulajaa Martti Talvelaa muistetaan Savonlinnan Oopperajuhlilla, joita ei olisi syntynyt ilman hänen vahvaa tahtoaan. Italialainen Enrico Garff maalasi Talvelan muistikuviansa pohjalta.

Martti Talvela, legenda jo eläessään, jätti pysyvän jäljen maamme musiikkielämään ja 1900-luvun oopperataiteeseen. On hiukan sääli niitä sukupolvia, jotka eivät ehtineet kuulla ja nähdä hänen karismaansa näyttämöllä. Äänitteet ovat onneksi jäljellä. Ja Talvelan suuri haave, Savonlinnan Oopperajuhlat, kohosivat hänen härkäpäisyytensä ansiosta maailman kuuluisimpien oopperajuhlien joukkoon.

Martti Talvela (1935–1989) uskoi roheasti J.V. Snellmanin ajatukseen sivistyksen voimasta. Hän oli vakuuttunut siitä, että juuri laulumusiikissa oli suomalaisen voima ja mahdolisuus saavuttaa kansainvälistä mainetta, ja että suomalaisella lauluteiteella on annettavaa maailmankulttuurille. Talvela halusi tehdä oopperataiteen tutuksi myös aivan tavalliselle ihmiselle, niin että siitä vähitellen kehittyisi suomalaisille uusi kulttuuri-identiteetti.

Hänen yliopäinen visionsa toteutui jo hänen elinaikanaan. Savonlinnan oopperajuhlat ovat vakiinnuttaneet asemansa. Ja on sanottu, että Martti Talvela toi Fjodor Šaljapinin (1873–1938) jälkeen uusia ulottuuksia klassisen oopperakirjallisuuden bassoroolieihin.

Savonlinnan oopperajuhlien maailmanmaine syntyi aikana, jona maalla ei oikeastaan olisi ollut siihen varaa. Mutta Talvela oli varma visiostaan. Hän otti yhteyttä presidentti Kekkoseen, kun tavoite oli hau-tatumassa byrokratian paperipinoihin, eikä hän epäillyt kutsui kotiinsa koko Suomen hallitusta Kalevi Sorsan pääministerikaudella, kun hän halusi painokkaasti kertoa maamme kultturielämän mahdolisuksista.

Hänen innostavan persoonansa voimasta syntyi niin sanottu Savonlinnan henki, joka siivittämänä nousu tapahtui.

Helsingissä ja Roomassa työskentelevä italialainen taidemaalari Enrico Garff maalasi Martti Talvelan muotokuvan noin kuusi vuotta sitten. Talvela on kuvattu siinä Sarastron rooliasussa. Kuva on syntynyt muistoista ja mielikuvista, joita maalari vuosikymmenien varrella on suuresta laulutaiteilijasta saanut. Syksyllä 70 vuotta täytyvä taiteilija piti ensimmäisen näytellynsä 19-vuotiaana Roomassa Via Marguttalla sijaitsevassa San Marco -galleriassa.

"Martti Talvela oli puolisoni Isabella Gripenbergin vanhempien Isa ja Erwin Gripenbergin lähiystävä", Enrico Garff kertoo.

Ystävyys alkoi jo 1960-luvulla, jolloin Talvela oli kiinnitettyä Tukholman kuninkaalliseen oopperaan. Debytoidessaan Roomassa 1964 Talvela asui Gripenbergeillä.

Pekka Hako on kirjoittanut elämäkerran *Unohtumaton Martti Talvela* (Ajatus 2004), jossa Erwin Gripenberg muistelee noita aikoja: "Vaikka meillä itsellämmekin oli silloin paljon työtä, Martin tarmo ja hellittämön sitkeys oli meille eräänlainen ilmestys. Siinä ei ollut kysymyksessä mikään tavallinen sisu vaan kysymyksessä oli ihminen, joka nuoruudestaan huolimatta eli vuorovaikutuksessa sisimmän, keskeisimmän ole-muksensa kanssa".

Taikahuili esitettiin Savonlinnassa vuodesta 1973 alkaen kaikkiaan 22 kesänä yhteensä 102 kertaa, ja Talvela lauloi siinä Sarastron roolin kah-

Profeettalinen voima ja karisma tulevat esille Enrico Garffin maalauskossa, jossa Martti Talvela on kuvattu Taikahuilun Sarastron ylipapillisessa rooliasussa.

deksan kertaa. Hän esiintyi Savonlinnassa yhteensä 37 kertaa eri oopperarooleissa. Salzburgissa hän lauloi Taikahuilun Sarastron 36 kertaa ja Metropolitanissa seitsemän kertaa.

Enrico Garff on maalannut Sarastron kaulalle vapaamuurariuteen viittaava tasavarsainen kolmion, täydellisyden symbolin. Kuvapintaan rytmittävät Sarastron ylipapillisena rooliasun valkoiset korostukset, taustalla näkyy vertauskuvallinen puu ja syksyisen kypsä värimaailma. Kasvojen harmaat sävyt viittaavat ehkä muistoihin mustavalkovalokuvan tapaan.

Martti Talvelan olemukseen kuuluva profeettalinen mahtavuus on saanut kuvassa muodon. Enrico Garff myöntää, että on rohkeata matalta muotokuva muistoihin ja mielikuviin perustuen, mutta hän muistuttaa Goethen sanoneen aikoinaan, että "suuren puun kokonaishahmon voi aavistaa, vaikka näkisi puusta vain yhden lehden". ■

★ Savonlinnan Oopperajuhlat 3.7.–1.8., ohjelma www.operafestival.fi. Martti Talvelan muistokonsertti Olavinlinnassa 12.7. klo 19.

★ Maalaus on taiteilijan omistuksessa. Lisätietoja taiteilijasta [www.enricogarff.net](http://enricogarff.net).

Brianna, classiet nr 3/Garff/sida 9

MUSIK INN // UTICIT//
page 10 av TOLVA (77) SIDOR

"SAKURA, SAKURA" by GARFF 10
VISION

BRIANNA UDER UPP BYGGNAD COSTRUENDO BRIANNA

LA LUCE-COLORE DI
STAMPA
ENRICO GARFF

PASUD
1972

Enrico Garff - « Quercia Falconieri »

Ho avuto modo di conoscere di persona Enrico Garff in occasione della « personale » allestitagli dalla Bottega del Restauro - Saletta Chiariello di Via Chiaia.

Devo ammettere che sono rimasto oltremodo sorpreso nel constatare che la violenza emotiva che pervade ogni sua opera non trova riscontro, invece, nell'aspetto tipologico esteriore che di lui si sarebbe tentati di delineare, osservandone i dipinti.

Compassato, scarsamente loquace, colto (è Ordinario di Svedese all'« Orientale » di Napoli) niente lascerebbe intravvedere, nello svedese Enrico Garff, il cultore di un'indagine naturalistica il cui primo ed essenziale pregio è invece, per appunto, l'impeto di una cromia particolarmente luminosa e ricca della più vasta gamma di colori che tavolozza di pittore possa inventare.

Garff, — a mio avviso — piacevolmente colpito (lui che è nordico) dalla natura sensuale, solare della nostra terra, ha viep-

più saputo esasperare certi caldi cromatismi che sono tipici della natura mediterranea, in un risultato di rapporto pittorico che ha l'inegabile valore comparativo di certi acuti timbri musicali.

E' così che compaiono, in una rutilante fantasmagoria di tinte, taluni preziosi e caratterizzati aspetti della struttura geofisica meridionale, espressi nell'assonanza ritmica di toni e volumi che vivono e respirano in funzione della luce che, ovunque, è la grande interprete dell'impianto scenico. Il risultato ultimo è il prodigo di una maniera impressionistica (e quindi immediata e viva) di vedere e « sentire » uomini e cose.

Cito — fra tutte le opere — l'esplosiva e palpitante eruzione coloristica di « Fioritura n. 1 » (emozionato di rompere di una vegetazione fabulistica) e « La quercia Falconieri », dipinto robustamente strutturato e notevolmente prezioso nella complementarietà delle ombre colorate.

(STAMPA SUD)

NINO

Orlandina
Gessi E.
Garff
1972

OLOSSET SIDA 77